

Przedmiotem wniosku są obiekty budowlane, historycznie nie związane z pierwotną zabudową Twierdzy Boyen. Zabudowania te powstały po 1945 roku, w różnych fazach chronologicznych. Wskazują na to zarówno użyte do budowy współczesne materiały budowlane, jak i forma konstrukcji wnioskowanych obiektów. Budynki kubaturowe wzniesione zostały w przeważającej części z cegieł wykonanych maszynowo (w tym także cegła typu „dziurawka”), a także z bloczków z suporeksu, łączonych zaprawą cementowo-betonową. Część z wnioskowanych obiektów posiada pokrycie stropami żelbetonowymi na metalowym zbrojeniu, część natomiast posiada konstrukcję dachu z belek drewnianych, pokrytych deskami oraz papą i blachą. Obiekty zachowały się szczątkowo, fragmentarycznie, w niektórych przypadkach tylko w postaci pozostałości po fundamentach ścian zewnętrznych i charakteryzują się bardzo złym stanem technicznym. Obiekty te mają formę typową dla obiektów zaplecza gospodarczego powojennej jednostki wojskowej oraz

umiejscowionych tu po 1945 roku przedsiębiorstwach spożywczych (w tym zakładach jajczarsko-drobiarskich) i nie posiadają walorów zabytkowych. Wokół budynków na terenie Bastionu Ludwiga w obrębie Twierdzy Boyen (przy tzw. „stróżówce”, „budynku gospodarczym” i budynku typu składzik” zgodnie z załącznikiem nr 1 do wniosku) znajduje się ogrodzenie z drucianej siatki, rozpiętej na żelbetonowych słupkach. Ogrodzenie cechuje się złym stanem technicznym – siatka silnie skorodowana, a słupki uszkodzone, z odpryskami betonu, spękaniem i zachwianą statyką. Podobnym, złym stanem technicznym charakteryzują się zlokalizowane na tym terenie cztery współczesne żelbetonowe słupy oświetleniowe oraz jeden słup drewniany. Podobnie jak budynki, również i te elementy (tj. ogrodzenie i słupy oświetleniowe) nie są związane z pierwotną zabudową Twierdzy Boyen i nie wykazują cech zabytkowych. Betonowy najazd samochodowy oraz inne pojazdy samochodowe również powstały po 1945 roku, są w złym stanie technicznym i nie posiadają walorów zabytkowych.

Po przeanalizowaniu złożonego wniosku oraz po dokonaniu dn. 28.03.2019 roku oględzin obiektów, odnośnie których zwrócono się z wnioskiem o wydanie zaleceń konserwatorskich, tut. organ konserwatorski informuje, iż dopuszcza możliwość rozbiórki wnioskowanych powojennych budynków oraz innych współczesnych konstrukcji budowlanych typu najazd samochodowy czy słupy oświetleniowe, pod warunkiem zapewnienia badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego w trakcie ewentualnych prac rozbiórkowych wnioskowanych obiektów oraz z dołożenia wszelkich starań, by jak najbardziej zminimalizować ingerencję mechaniczną w ziemię wokół wnioskowanych do rozbiórki budynków (rozbiórka dopuszczalna jedynie po obrysie budynków, po linii fundamentów).

XXX

Zgodnie z art. 108 ust. 1 ww. ustawy o ochronie zabytków, kto niszczy lub uszkadza zabytek, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Zgodnie z art. 110 ww. ustawy o ochronie zabytków:

- 1. Kto będąc właścicielem lub posiadaczem zabytku nie zabezpieczył go w należyty sposób przed uszkodzeniem, zniszczeniem, zaginięciem lub kradzieżą, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.*
- 2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec nawiązkę do wysokości dwudziestokrotnego minimalnego wynagrodzenia na wskazany cel społeczny związany z opieką nad zabytkami.*

Niniejsze pismo nie jest pozwoleniem na prace budowlane oraz nie zastępuje orzeczeń oraz decyzji administracyjnych innych organów, wymaganych przepisami odrębnych ustaw.

Otrzymują:

① Adresat

2. a/a

z up. Warmińsko-Mazurskiego
Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
Leszek Godzieba
KIEROWNIK DELEGATURY W EŁKU